

**STAATSBLAD
van de
REPUBLIEK SURINAME**

WET van 6 april 2006, houdende nadere wijziging van het Wetboek van Strafrecht (G.B. 1911 no. 1, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2004 no. 105).

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIEK SURINAME,

In overweging genomen hebbende, dat het nodig is het Wetboek van Strafrecht (G.B. 1911 no. 1, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2004 no. 105) naer te wijzigen;

Heeft, de Staatsraad gehoord, na goedkeuring door De Nationale Assemblée, bekrachtigd de onderstaande wet:

ARTIKEL I

In het Wetboek van Strafrecht (G.B. 1911 no. 1, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2004 no. 105) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- A. Na artikel 249 wordt een nieuw artikel 249a toegevoegd, luidende als volgt:

Artikel 249a

1. Degene die een ander al dan niet uit winstbejag behulpzaam is bij het zich verschaffen van toegang tot of verblijven in Suriname, of hem daartoe al dan niet uit winstbejag gelegenheid, middelen of inlichtingen verschaft, terwijl hij weet of ernstige reden heeft te vermoeden, dat de toegang of dat verblijf wederrechtelijk is, wordt als schuldig aan mensensmokkel gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren en een geldboete van ten hoogste SRD. 300.000,--.
  2. Indien het feit omschreven in lid 1 van dit artikel wordt begaan door een persoon, die daarvan een beroep of gewoonte maakt of in vereniging wordt begaan door meerdere personen, wordt gevangenisstraf opgelegd van ten hoogste acht jaren en een geldboete van ten hoogste SRD. 600.000,--.
- B. In artikel 284 eerste lid wordt de zinsnede "gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren" vervangen door: gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren.
- C. Artikel 307 wordt vervangen door:
1. Met gevangenisstraf van ten hoogste acht jaren en een geldboete van ten hoogste SRD. 500.000,-- wordt als schuldig aan mensenhandel gestraft:

- a. degene die een ander door geweld of een andere feitelijkheid of door bedreiging met geweld of een andere feitelijkheid dan wel door misbruik van uit feitelijke verhoudingen voortvloeiend overwicht of door misleiding beweegt tot het verrichten van arbeid, diensten of seksuele handelingen met of voor een derde tegen betaling, dan wel onder voornoemde omstandigheden enige handeling onderneemt waarvan hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat die ander zich daardoor tot het verrichten van arbeid, diensten of seksuele handelingen met of voor een derde beschikbaar stelt;
- b. degene die een persoon aanwerft, medeneemt of ontvoert met het oogmerk die persoon in een ander land ertoe te brengen zich beschikbaar te stellen tot het verrichten van arbeid, diensten of seksuele handelingen met of voor een derde tegen betaling;
- c. degene die een ander ertoe brengt zich beschikbaar te stellen tot het verrichten van arbeid, diensten of seksuele handelingen met of voor een derde tegen betaling, dan wel ten aanzien van een ander enige handeling onderneemt waarvan hij weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat die ander zich daardoor tot het verrichten van arbeid, diensten of seksuele handelingen met of voor een derde beschikbaar stelt, terwijl die ander minderjarig is.

2. De schuldige wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste tien jaren en een geldboete van ten hoogste SRD. 600.000,-- indien,
  - a. de feiten omschreven in lid 1 van dit artikel worden gepleegd door twee of meer personen in vereniging;
  - b. de minderjarige de leeftijd van zestien jaren nog niet heeft bereikt;
  - c. geweld of een ander feitelijkheid als bedoeld in lid 1 onder a van dit artikel zwaar lichamelijk letsel ten gevolge heeft.
3. De feiten omschreven in lid 1 van dit artikel, gepleegd door twee of meer personen in vereniging onder de omstandigheden, bedoeld in lid 2 onder b en c van dit artikel, worden gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twaalf jaren en een geldboete van ten hoogste SRD. 750.000,--.
4. De schuldige wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijftien jaren en een geldboete van ten hoogste SRD. 800.000,-- indien het geweld of een ander feitelijkheid als bedoeld in lid 1 onder a van dit artikel de dood ten gevolge heeft.
5. De feiten omschreven in lid 1 van dit artikel, gepleegd door twee of meer personen in vereniging onder de omstandigheden, bedoeld in lid 2 onder b en in lid 4 van dit artikel, worden gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twintig jaren en een geldboete van ten hoogste SRD. 1.000.000,--.

ARTIKEL II

1. Deze wet wordt in het Staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd.
2. Zij treedt in werking met ingang van de dag volgende op die van haar afkondiging.

3. De Minister van Justitie en Politie is belast met de uitvoering van deze wet.

Gegeven te Paramaribo, de 6^e april 2006,

R. R. VENETIAAN

Uitgegeven te Paramaribo, de 27ste april 2006.
De Minister van Binnenlandse Zaken,

M.S.H. HASSANKHAN

WET van 6 april 2006, houdende nadere wijziging van het Wetboek van Strafrecht (G.B. 1911 no. 1, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2004 no. 105).

MEMORIE VAN TOELICHTING

Mensenhandel is niets anders dan een moderne vorm van slavernij en is een aanslag op de principes van menselijke waardigheid en vrijheid. Mensenhandel vindt plaats in drie fasen.

- a. Het onder dwang recruterende van slachtoffers: dit geschiedt door middel van geweld, bedreiging met geweld, dwang of misleiding. Mensenhandel begint vaak met een valse belofte, bijvoorbeeld een betere baan, veel geld verdienen, geld kunnen terugsturen naar familie thuis.
- b. Het transporteren: slachtoffers worden vervolgens gebracht naar een plaats voor exploitatie. Het transporteren kan plaatsvinden over landsgrenzen of binnen landsgrenzen, bijvoorbeeld van het platteland naar de stad. Slachtoffers zijn doorgaans vrouwen en kinderen.
- c. De exploitatie: dit vindt plaats door middel van het gebruiken of verkopen van de slachtoffers voor eigen financieel gewin.

De meest voorkomende vormen van mensenhandel in onze regio zijn:

- a. de gedwongen prostitutie; zulks kan plaatsvinden in de bordelen, massagesalons, callgirl- en escortservices, striptease dansen, exotisch dansen;
- b. de gedwongen arbeid, bijvoorbeeld in de constructie, visserij, landbouw, mijnen, winkels, restaurants;
- c. de huisbediende.

Er zijn verschillen tussen mensenhandel en mensensmokkel:

- a. bij mensensmokkel zoeken de slachtoffers de dader(s) zelf op om hen te brengen naar een ander land waar zij denken het in sociaal-economisch opzicht beter te zullen hebben dan in het eigen land;

- bij mensenhandel is/zijn het de dader(s) die op zoek gaan naar hun 'prooi';
- b. mensensmokkel is altijd grensoverschrijdend van aard, welke illegaal is, omdat de vereiste documenten om in een land binnen te komen niet aanwezig zijn of er wordt gebruik gemaakt van valse documenten; mensenhandel kan grensoverschrijdend van aard zijn, alsook plaatsvinden binnen de grenzen van een land, bijvoorbeeld van het platteland naar de stad of van de stad naar het platteland; mensenhandel kan plaatsvinden met geldige of vervalste reisdocumenten.
- c. de kern van het delict mensensmokkel is, dat Suriname wordt beschermd tegen ongewenste vreemdelingen.

Onder seksuele handelingen vallen behalve penetratie en vleeselijke gemeenschap ook orale seks en overige ontuchtige handelingen die gedwongen of tegen de wil van het slachtoffer plaatsvinden.

Artikel 284 van het Wetboek van Strafrecht stelt strafbaar het valselijk opmaken of vervalsen van een reispas of het gebruik maken daarvan. Helaas staat er geen inverzekeringstelling hierop, omdat dit feit bedreigd is met een gevangenisstraf van ten hoogste twee jaren. Door de strafbedreiging op vier jaren te stellen, wordt de inverzekeringstelling mogelijk gemaakt omdat dit artikel dan door artikel 56 lid 3 onder b van het Wetboek van Strafvordering wordt gedekt.

Het is bekend dat personen die zich schuldig maken aan mensenhandel en mensensmokkel doorgaans gebruik maken van met name valse reisdocumenten.

Volgens het huidige artikel 307 van het Wetboek van Strafrecht wordt vrouwenhandel en handel in minderjarigen van het mannelijk geslacht gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vijf jaren.

Dit artikel is heel algemeen en beperkt geformuleerd. Zulks omdat niet wordt omschreven wat verstaan wordt onder vrouwenhandel, waardoor ieder zijn eigen interpretatie daaraan kan geven hetgeen de rechtszekerheid niet te goede komt. Bovendien worden niet alleen vrouwen verhandeld doch ook meerderjarige mannen. Vandaar dat besloten is om deze bepaling aan te passen en in overeenstemming te brengen met internationale standaarden, te weten de United Nations Convention against Transnational Organized Crime en de daarbij behorende protocollen:

1. het Protocol to prevent, suppress and punish trafficking in persons, especially women and children en
2. het Protocol against the smuggling of migrants by land, sea and air.

Aangezien het Wetboek van Strafrecht geen strafbepalingen terzake mensensmokkel heeft, is een nieuw artikel 249a toegevoegd.

Paramaribo, 6 april 2006,

R. R. VENETIAAN